

»Trdni kamni« *naše vere*

Priloga župniškemu listu

Spoštovani župljani!

Današnji čas tudi od kristjana, ki svojo vero živi preprosto in vsakdanje, zahteva, da se ob različnih vprašanjih vere in življenja Cerkve ustavi, se o njih zamisli ter poišče primerne odgovore. Ni dovolj, da vemo, kaj v Cerkvi počnemo. Dobro je tudi, da razumemo, zakaj to počnemo, kaj s tem izražamo in kakšen pomen ima določena navada ali običaj za naše krščansko življenje.

Posamezne župnije se med seboj razlikujejo tudi po svojih navadah, običajih in načinu praznovanja. Marsikaj smo prejeli od svojih prednikov in ohranjamo še danes. Prav je, da dobre in dragocene stvari ohranjamo, vendar ne zgolj zato, ker so »od nekdanj tako delali«, temveč zato, ker v njih prepoznavamo vrednost, ki tudi danes bogati našo vero, povezuje naše občestvo in nas približuje Bogu.

Prav temu bo namenjena nova priloga našega župniškega lista, ki bo praviloma izhajala enkrat mesečno. V njej bomo predstavljali različne teme, povezane z vero, bogoslužjem, cerkvenim letom, zakramenti, pobožnostmi ter življenjem naše župnije. Spregovorili bomo o navadah in običajih, ki jih že poznamo in živimo, pa tudi o tistih, ki jih bomo na novo uvajali ali jih v prihodnje še bolje spoznali. Ob tem bomo skušali pojasniti, od kod posamezne navade izvirajo, kaj pomenijo in kako jih lahko razumemo ter živimo danes.

Ta priloga bo dopolnjevala tudi že uveljavljene mesečne intervjuje »Živi kamni«, v katerih spoznavamo osebna pričevanja vere ljudi iz naše župnije. Medtem ko nam »Živi kamni« približujejo vero skozi življenjske zgodbe posameznikov, nas bo nova priloga vabila k razumevanju vere skozi izročilo, bogoslužje in skupno življenje župniškega občestva.

Želimo si, da bi bili ti zapisi priložnost za odkrivanje bogastva naše vere, za boljše razumevanje tega, kar se v župniji dogaja, in za poglobitev naše medsebojne povezanosti. V tokratni prilogi pa poleg nove pobožnosti »Očenašev« tudi nekaj praktičnih usmeritev pri darovanju za svete maše.

Pobožnost v mesecu novembru »Očenaši«

Spomin na rajne in molitev zanje v Svetem pismu in zgodovini Cerkve

V Svetem pismu na več mestih najdemo poudarjen in hvalevreden spomin na rajne ter molitev zanje. V drugi knjigi Makabejcev namreč beremo: »Če bi namreč ne pričakoval, da bodo padli vstali, bi bilo odveč in nespametno moliti za mrtve. [...] To je bila sveta in pobožna misel. Zato je dal opraviti pravno daritev za mrtve, da bi bili očiščeni greha. 2 Mak 12, 44–45«

Tudi Cerkev že od svojih začetkov posebno spoštljivo ohranja spomin na pokojne. Na poseben način se je spominjala mučencev in tistih, ki so živeli v sluhu svetosti. Tem so se kmalu priporočali in so postali živa zavest o svetih v nebesih. To izročilo temelji na živi veri, da naši rajni niso izginili, temveč živijo v Bogu, ter na prepričanju, da jim naša molitev lahko pomaga na poti do polnosti večnega življenja. Molitev za rajne tako izraža našo povezanost z njimi, ki je smrt ne more pretrgati. V Katekizmu katoliške Cerkve beremo, da je že od prvih časov dalje častila spomin svojih rajnih ter darovala priprošnje v njihovo korist, predvsem evharistično daritev, da bi potem, ko so bili očiščeni, mogli dospeti do blaženega gledanja Boga. Cerkev nam priporoča tudi miloščino, odpustke in spokorna dela v korist rajnim.«

Molitev za rajne je tudi pomoč nam, ki žalujemo

V preteklosti se je za rajne veliko molilo predvsem ob smrti in pogrebu. Pogosto so se svojci, sosedje in prijatelji zbrali ob pokojniku ter ob njem prebedeli noč v molitvi. Tako niso le spremljali rajnega na njegovi zadnji zemeljski poti, ampak so s skupno molitvijo podpirali tudi njegove bližnje.

Današnji način življenja nas žal pogosto oddaljuje od skupne molitve. Tudi žalovanje vse pogosteje doživljamo sami, včasih pa si le s težavo priznamo, kako močno nas je prizadela smrt bližnjega.

Prav zato je pomembno, da znova odkrijemo vrednost molitve za rajne. Z njo ne izražamo le ljubezni in skrbi za njihove duše, ampak pomagamo tudi sebi. Molitev nam daje oporo v žalovanju, nas povezuje z domačimi in župnijskim občestvom ter nas spodbuja k razmišljanju o lastnem življenju, smrti in večnosti. Tako lahko postane tudi pot naše osebne svetosti.

November – mesec molitve za rajne

V zadnjem delu cerkvenega leta, ki se začne s prvo adventno nedeljo, se Cerkev še posebej ozira na svetnike in rajne. Na praznik vseh svetih, 1. novembra, se

spominjamo vseh, ki že uživajo nebeško slavo. Na spomin vseh vernih rajnih, 2. novembra, pa se posebej spominjamo vseh pokojnih in zanje molimo, zlasti za tiste, ki se še očiščujejo v vicah.

V tem času želimo tudi v naši župniji še posebej poglobiti molitev za rajne. Lep zgled nam dajejo samostanske skupnosti, v katerih menihi redno berejo nekrologij – seznam pokojnih bratov, ki so umrli na posamezni dan – in zanje molijo. Spomin na rajne je tako vključen v njihov vsakdanji molitveni red.

To navado želimo posnemati tudi v naši župniji. Ves november bo zato na poseben način posvečen molitvi za rajne, v zadnjem tednu pred adventom pa bomo več pozornosti namenili tudi pripravi na lastno smrt in večnost.

Očenaši za rajne – starodavna navada

Ob spominu vseh vernih rajnih, 2. novembra, je v navadi obisk pokopališča, kjer skupaj z duhovnikom molimo za pokojne, duhovnik pa blagoslovi grobove z blagoslovljeno vodo. Ob tej priložnosti so ljudje nekoč molili očenaše za rajne. Da bi to lepo in hvalevredno navado ohranili ter jo nekoliko razširili, vas vabimo, da na priloženi listek napišete imena svojih rajnih – pokojnih sorodnikov, prijateljev in drugih, ki se jih želite spomniti v molitvi. Izpolnjen listek oddajte v za to pripravljeno škatlo v cerkvi. Te bodo na voljo tudi v Suhorju in Radovici. Za zapisane rajne bomo po svetih mašah molili očenaše v skladu z razporedom, ki bo objavljen v naših cerkvah. Listke lahko oddate do zadnje nedelje v oktobru ali žegnanjske nedelje (letos 25.10.)

Lepo vabljeni, da se takrat, ko bo po sveti maši napovedana molitev po vašem namenu, tudi sami udeležite svete maše in nato še skupne molitve očenašev. Ob tej priložnosti bomo skušali zapeti tudi starodavno cerkveno pesem *Libera me, Domine, de morte aeterna* – »Reši me, Gospod, večne smrti«.

Dar za svete maše za rajne in za duhovnike

K izpolnjenemu listku lahko po želji priložite tudi dar, namenjen domačim duhovnikom. Ohranjamo pa tudi navado, da v času novembrskih praznikov darujete za svete maše za rajne, ki se še očiščujejo v vicah, t. i. »za duše v vicah«. Mašni darovi se zberejo v posebni košari ločeno od »namenov očenašev«, ter določi število maš, ki se po tem namenu nato obhajajo skozi vse leto.

Naj bo tako november priložnost, da se z večjo pozornostjo in ljubeznijo spomnimo svojih rajnih. Z molitvijo zanje ohranjamo vez z njimi, jih izročamo Božjemu usmiljenju in hkrati krepimo svojo vero v vstajenje in večno življenje, kot nam govori Gospod Jezus v evangeliju: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre.« Jn 11, 25

Naj naša skupna molitev postane znamenje povezanosti župnijskega občestva ter izraz zaupanja, da smo v Kristusu povezani tako živi kot rajni.

Naročilo mašnega namena

Ob naročilu svete maše se nam pogosto porajajo različna vprašanja. Zbral sem nekaj pogostih vprašanj in kratkih odgovorov nanje.

1. Zakaj naročamo mašne namene?

Sveto mašo darujemo v zahvalo, prošnjo ali za žive in rajne. Tako svoje življenje in svoje bližnje izročamo Bogu.

2. Ali lahko sveto mašo plačam?

Svete maše ne moremo kupiti zato je ne moremo plačati. Ob naročilu namena darujemo mašni dar, s katerim podpiramo življenje in delovanje Cerkve ter preživljanje duhovnikov.

3. Kaj pomeni izraz *intencija* in *štipendij*?

Intencija je cerkveni izraz mašni namen, ki ga vernik nameni ob naročilu svete maše štipendij pa je dar za mašo.

4. Ali so mašni nameni namenjeni samo rajnim?

Ne. Mašo lahko naročimo tudi za zdravlje, družino, obletnico poroke, v zahvalo ali za druge osebne in skupne namene.

5. Kako je z mašami ob pogrebu?

Ob pogrebu se lahko obhaja sveta maša za pokojnega. Ob tem pa tudi postavi 7. in 30. dan po pogrebu. To praviloma naročijo domači.

6. Kje lahko darujem za mašo, da bo darovalec omenjen na pogrebu?

V drugih župnijah je običajno domači v vežici zbirajo maše in za darove za dober namen. Te vpisujejo na seznam, ki ga nato duhovnik prebere pri pogrebu. To prakso bomo postopno uvedli.

7. Ali lahko dobim potrdilo, da sem daroval za mašo?

Ob naročilu lahko prosite za kartonček, da ga kasneje izročite v vežici.

8. Kaj pomeni obletna sveta maša?

To je maša, ki jo naročimo ob obletnici smrti pokojnega običajno se daruje za eno osebo, razen če sta bila zakonca se omeni oba.

9. Ali je prav, da vztrajam pri točno določenem datumu?

Seveda lahko izrazite željo, zlasti ob obletnici smrti. Če maše takrat ni mogoče darovati, bodite razumevajoči in poiščimo primeren termin.

10. Kdaj sporočim napako, ki jo zasledimo v oznanil?

Čim prej, ker se mogoče še da kaj urediti, ni pa to vedno možno.